

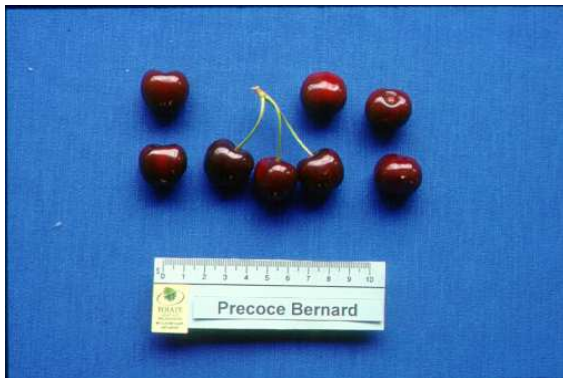
Χαρακτηριστικά κυριότερων καλλιεργούμενων ποικιλιών κερασιάς

ΧΑΤΖΗΧΑΡΙΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Αναπληρωτής Ερευνητής

ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Τεχνολόγος Γεωπονίας

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΥΛΛΟΒΟΛΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ
Νάουσα 2006

PRECOCE BERNARD

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, υπερπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού.

Καταγωγή και εξάπλωση: Γαλλική ποικιλία. Προέρχεται από την περιοχή της κοιλάδας του Rhone κοντά στο Lyons.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.
Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Επίμηκες ελλειπτικό, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Ο μίσχος έχει μεγάλο μήκος και είναι παχύς.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μικρός και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται συνήθως δύο άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλα, έχουν πέταλλα ριπιδοειδή, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει δύο μέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά, τουλάχιστον στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Ι.Φ.Δ., 12,8% κατά μέσο όρο από σχετικά πειράματα του Ι.Φ.Δ.

Καρπός: Καρδιοσχημος πεπλατυσμένος, μέτριου προς μικρού μεγέθους, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση ενδιάμεση, με καλή προς πολύ καλή γευστικότητα. Ο χυμός έχει σκούρο κόκκινο χρώμα. Μένει ελάχιστη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος, η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ ισχυρή, ενώ παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα μέσα Μαΐου, δύο με τρεις ημέρες πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο συγκριτικά με την B. Burlat, μεγάλη ανθεκτικότητα στο κυλινδροσπόριο, αλλά ευαισθησία στη μονίλια.

Επίσης δεν παρουσιάζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Σχήματος ωειδούς, μικρού μεγέθους.

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι μεγάλη και μεγέθους πυρήνα προς καρπού, μέση.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει πειράματα από το Ι.Φ.Δ. Φαίνεται να επικονιάζεται καλά από τη Lapins, με την οποία συνανθίζει.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές της, οι ποικιλίες Guillaume, B. Napoleon, Hedelfingen, B.S. Hardy Giant, Ulster, Van και Τραγανά Εδέσσης.

Συμπεράσματα: Ενδιαφέρουσα ποικιλία λόγω της πρώιμης εποχής ωρίμανσής της, με καλής ποιότητας καρπό για την εποχή του, ανθεκτικό στο σχίσσιμο σε σύγκριση με τη B. Burlat, αλλά με μέτριες αποδόσεις.

Από τις υπερπρώιμες ποικιλίες, θεωρείται η καλύτερη.

BIGARREAU BURLAT

Συνώνυμα: Burlat, Bigarreau Hatif Burlat, Early Burlat.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού, κατάλληλο για νωπή κατανάλωση.

Έχει πολύ μεγάλη εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι γαλλική ποικιλία από άγνωστους γονείς. Ανακαλύφθηκε το 1915 σαν ένα τυχαίο σπορόφυτο κοντά στο Lyons της Γαλλίας, από τον Leonard Burlat, δενδροκόμο στο Loire της περιοχής Rhone.

Καλλιεργείται στην Ουγγαρία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και σε πολλές άλλες χώρες και κατέχει την έκτη θέση στον κόσμο. Στη χώρα μας διαδόθηκε την τελευταία εικοσιπενταετία, σαν πρώιμη ποικιλία σε πρώιμες κυρίως περιοχές ή πεδινές.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με πυκνή προς μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με εβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Είναι ευαίσθητο στη μονιλία, αλλά ανθεκτικό στο κορύνιο και την ανθράκωση (*Coccomyces beijerinckii*).

Δεν παρουσιάζει συμφωνία με το P. mahaleb.

Φύλλο: Αντωειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος και μεγάλο πάχος.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει το πρώτο δεκαήμερο του Απριλίου.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής ως καρδιόσχημος ή μηλοειδής, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει λίγη ως καθόλου σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στις αρχές του τρίτου δεκαημέρου του Μαΐου.

Παρουσιάζει μέτρια προς μεγάλη ευαισθησία στο σχίσιμο, ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν στην εποχή της ωρίμανσης. Η ξένη βιβλιογραφία την παρουσιάζει ως ελαφρώς ευαίσθητη στο σχίσιμο. Σχίζεται συνήθως γύρω από τον ποδίσκο.

Αντέχει στις μεταφορές, αλλά είναι πολύ ευαίσθητος στη μονίλια.

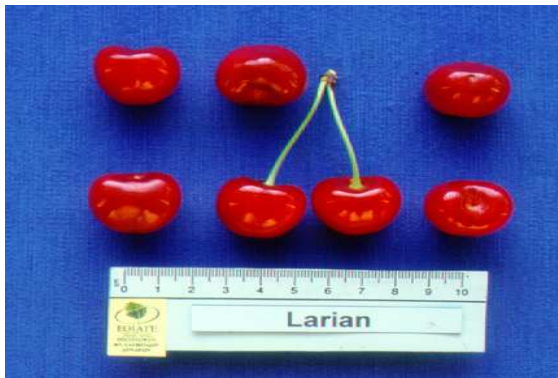
Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς προς επιμήκους, μεγάλου προς μέτριου μεγέθους.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια έως χαλαρή.

Επικονιαστές: B. Marmotte, B.S. Hardy Giant, Van, Cuigne Early Rivers (από πειράματα του Ι.Φ.Δ.). Στη βιβλιογραφία αναφέρονται και οι ποικιλίες B. Napoleon και B.G. D'Hedelfingen. Σπάνια όμως συνανθίζουν με την B. Burlat στις συνθήκες της περιοχής Ναούσης και πιθανόν της χώρας μας. Άλλοι επικονιαστές που αναφέρονται στη βιβλιογραφία είναι οι ποικιλίες Durone della Marca, Bing, Larian, Rainier, Sue, Stella και Ulster.

Συμπεράσματα: Η B. Burlat είναι η πιο πρώιμη αξιόλογη ποικιλία, με ικανοποιητικές και σταθερές κατ' έτος αποδόσεις, με καρπό μεγάλου μεγέθους και ζωηρό δένδρο, όχι πολύ μεγάλου ύψους. Ενδείκνυται η διάδοσή της σαν πρώιμη ποικιλία σε πρώιμες περιοχές. Έχει το μειονέκτημα ότι σχίζεται ο καρπός με τις βροχές και προσβάλλεται από μονίλια. Πρέπει να αποφεύγεται η καλλιέργειά της σε περιοχές με βροχερό Μάιο, γιατί είναι δυνατό να εκμηδενίζεται η παραγωγή της. Η δυνατότητά της σε παραγωγή είναι μεγαλύτερη από ότι έδειξε στη συλλογή, αφού δένδρα απέδωσαν μέχρι 150 kg.

LARIAN

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. L. Phil στο Agric. Experiment Station, California των Η.Π.Α., το 1946. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Lambert x UCD 50 (Bing x Bush Tartarian).

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος και μέσο πάχος.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μικρός και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη. Εμφανίζει την ίδια τάση σχηματισμού καρποφόρων οργάνων με την ποικιλία Van.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μία μέρα νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στις αρχές του Ιουνίου, επτά ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει πολύ μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου προς μέσου μεγέθους.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: B. Burlat, B.S. Hardy Giant, Van, Bing, B. Napoleon.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Larian παρουσιάζει εξαιρετικά μεγάλο εμπορικό και γενετικό ενδιαφέρον, λόγω των χαρακτηριστικών του καρπού, των μεγάλων αποδόσεων, της τάσης καρποφορίας και του μεγέθους του δένδρου. Ωριμάζει μία περίοδο που δεν υπάρχουν άλλες αξιόλογες ποικιλίες, μεταξύ της B. Burlat και της B.S. Hardy Giant.

Ενδείκνυται η διάδοσή της σε όλες τις περιοχές της χώρας μας, τόσο για τα καλά της χαρακτηριστικά, όσο και για την απρόσκοπτη διαδοχή της συγκομιδής του καρπού.

Έχει συμπεριληφθεί στα προγράμματα βελτίωσης ποικιλιών του Ι.Φ.Δ.

SUNBURST

Γενικά: Κόκκινη, ημιπραγανή ποικιλία, αυτογόνιμη, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τους K. O. Larins και W. D. Lane στο Agric. Res. Station, Summerland, British Columbia του Καναδά, το 1965. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Van x Stella.

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζυγηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον πέμπτο με έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Ο μίσχος έχει μέτριο μήκος και είναι παχύς.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως τρεις, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν μέτριο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο και στην άκρη του ελάσματος.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρόωμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται συνήθως στη βάση των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μεγάλος και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία με τέσσερα συνήθως άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος με τους στήμονες.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμη, ανθίζει δύο μέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Με τη χρησιμοποίηση όμως κατάλληλων επικονιαστών δίνει πιο σταθερές παραγωγές. Η ίδια είναι καλός επικονιαστής των περισσότερων ποικιλιών που συνανθίζουν μαζί της.

Τα ποσοστά καρπώσεως είναι κανονικά, 38,4% κατά μέσο όρο από πειράματα του Ι.Φ.Δ.

Καρπός: Σφαιρικός, χρώματος επιδερμίδας λαμπρού κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της

επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, ανοιχτού κόκκινου χρώματος, με πολύ καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού είναι πορφυρό. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος, αποσπάται εύκολα από τον καρπό και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, οκτώ με εννέα ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ελαφρά ως μεγάλη ευαισθησία στο σχίσιμο, ανάλογα και με τις εκάστοτε καιρικές συνθήκες.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους.

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού, είναι πολύ μεγάλη.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Sunburst παρουσιάζει εξαιρετικά μεγάλο εμπορικό και γενετικό ενδιαφέρον, λόγω των χαρακτηριστικών του καρπού, των σταθερών αποδόσεων και φυσικά λόγω του αυτογόνιμού της.

Το μόνο μειονέκτημά της είναι ότι, μετά την πλήρη ωρίμανση ο καρπός μαλακώνει γρήγορα και χρειάζεται να τελειώνει η συγκομιδή μέχρι αυτό το στάδιο.

Ενδείκνυται η διάδοσή της σε όλες τις περιοχές της χώρας μας.

Έχει συμπεριληφθεί στα προγράμματα βελτίωσης ποικιλιών του Ι.Φ.Δ.

LAPINS

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, αυτογόνιμη, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον Κ. Ο. Lapins στο Agric. Res. Station, Summerland, British Columbia του Καναδά, το 1965. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Van x Stella.

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον πέμπτο με έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Ο μίσχος έχει μέτριο μήκος και μέσο πάχος.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η έκπτυξη των φύλλων την Άνοιξη προηγείται της άνθισης.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία συνήθως άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδίοσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει δύο μέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Με τη χρησιμοποίηση όμως κατάλληλων επικονιαστών δίνει πιο σταθερές παραγωγές. Η ίδια είναι καλός επικονιαστής των περισσότερων ποικιλιών που συνανθίζουν μαζί της.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι κανονικά, 39,2% κατά μέσο όρο από πειράματα του Ι.Φ.Δ.

Καρπός: Καρδίοσχημος, χρώματος επιδερμίδας κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού είναι σκούρο κόκκινο. Παραμένει λίγη ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, εννέα ημέρες μετά από την B. Burlat. Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και ευαισθησία στη μονίλια.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους.

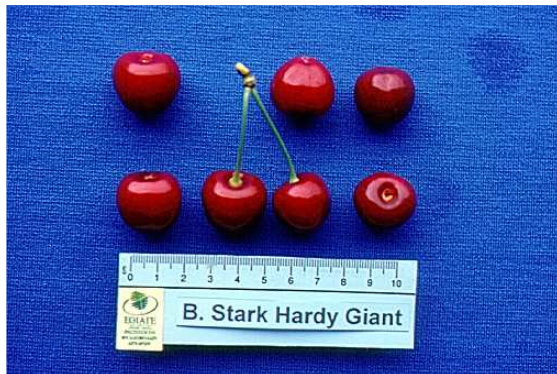
Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Larins παρουσιάζει εξαιρετικά μεγάλο εμπορικό και γενετικό ενδιαφέρον, λόγω των χαρακτηριστικών του καρπού, των σταθερών αποδόσεων και φυσικά λόγω του αυτογόνιμού της.

Ενδείκνυται η διάδοσή της σε όλες τις περιοχές της χώρας μας.

Έχει συμπεριληφθεί στα προγράμματα βελτίωσης ποικιλιών του Ι.Φ.Δ.

BIGARREAU STARK HARDY GIANT

Συνώνυμα: Stark Hardy Giant, Bigarreau Starking Hardy Giant, Starking Hardy Giant, Hardy Giant.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και για μετάπλαση. Έχει μεγάλη εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Αμερική και οι γονείς της είναι άγνωστοι. Επιστημάνθηκε στο Cedarburg, Wisconsin των Η.Π.Α., από τον Otilie R. Mayer το 1925, και μετονομάστηκε με το σημερινό όνομα από τους φυτωριούχους Stark, που άρχισαν να τη διαδίδουν το 1948 πατενταρισμένη, με τον κωδικό No 764.

Δεν είναι πολύ διαδομένη στην Ευρώπη, ίσως επειδή ήταν πατενταρισμένη και καλλιεργείται μόνο στην Τουρκία. Στη χώρα μας έχει εισαχθεί, την τελευταία εικοσιπενταετία, από το Ι.Φ.Δ., το οποίο την έφερε από τους φυτωριούχους George Delbard για να την δοκιμάσει.

Δένδρο: Μέτριου μέχρι μικρού μεγέθους πάνω σε μαχαλέπι, μεγάλου πάνω σε αγριοκέρασο, κανονικού σχήματος ως κρεμοκλαδούς στους βλαστούς δεύτερης και τρίτης τάξης, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζυγηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο, συνήθως όμως τον έβδομο χρόνο, είτε είναι εμβολιασμένο σε μαχαλέπι είτε σε αγριοκέρασο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες.

Αντέχει στους παγετούς και τις ασθένειες.

Παρουσιάζει μερική συμφωνία με το P. mahaleb.

Φύλλο: Ελλειπτικού έως αντωειδούς σχήματος, μεγάλου προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος και μεγάλο πάχος.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται στον μίσχο και στην άκρη του ελάσματος.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα επιμήκη, μέσου προς μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρῶιμη, ανθίζει μαζί με την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός, πολύ μεγάλου μεγέθους, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου, στιλπνού, που έλκει τον αγοραστή.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, κόκκινου προς ροζ χρώματος, με γεύση γλυκιά, υπόξινη, πολύ ευχάριστη και αρωματική. Ο χυμός έχει ροζ χρώμα. Δε μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μικρό μήκος και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στις αρχές του Ιουνίου, δέκα ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει πολύ μικρή ευαισθησία στο σχίσιμο. Αντέχει στις μεταφορές και τη μονίλια.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μέσου προς μικρού μεγέθους.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: B. Reverchon, B. Burlat, B. Moreau, Van, Lambert, μέχρι ποσοστό 40%, από πειράματα του Ι.Φ.Δ.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως επικονιαστές και οι ποικιλίες B. Marmotte, Early Rivers, Stella, Rainier, Guillaume, Hedelfinger, B. Napoleon, Ulster και Τραγανά Εδέσσης.

Συμπεράσματα: Πρόκειται για μια εξαιρετική ποικιλία, μέσης ως μεσοπρῶιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλη εμπορική αξία. Το δένδρο είναι παραγωγικό, ανθεκτικό και η ποιότητα καρπού εξαιρετική. Ενδείκνυται η διάδοσή της και επιβάλλεται για την κλιμάκωση της καλλιέργειας.

Μπορεί να εμβολιαστεί και σε μαχαλέπτι, αλλά τα δένδρα ζουν λιγότερα χρόνια. Τα φύλλα παρουσιάζουν ευαισθησία στα οργανοφωσφορικά εντομοκτόνα και χρειάζεται προσοχή στους ψεκασμούς.

FERROVIA

Συνώνυμα: Ferovia, Feroviere, Filovia.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και έχει μεγάλη εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Καταγωγή και εξάπλωση: Ιταλική ποικιλία. Προέρχεται από την περιοχή Comune di Turì του Bari. Η καλλιέργειά της είναι πολύ εξαπλωμένη στην κερασοπαγωγική περιοχή του Bari της Ιταλίας. Τελευταία δείχνει μια ισχυρή δυναμική φυτεύσεων και στην Ελλάδα.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, πολύ μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος και είναι λεπτός.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη προς μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται συνήθως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι ωοειδές.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλα, έχουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τέσσερις με πέντε ημέρες μετά την Β. Burlat και τρεις περίπου ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά, τουλάχιστον στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Ι.Φ.Δ., 14,3% κατά μέσο όρο από σχετικά πειράματα του Ι.Φ.Δ.

Καρπός: Καρδίοσχημος, πολύ μεγάλου μεγέθους, χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της

επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γεύση ενδιάμεση προς γλυκιά, με καλή γευστικότητα. Ο χυμός έχει ροζ χρώμα. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μικρό μήκος, η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ενδιάμεση προς ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στις αρχές του Ιουνίου, έντεκα ημέρες μετά από την B. Burlat και εννέα ημέρες πριν την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσιμο. Όταν σχίζει, σχίζει στο κάτω μέρος του καρπού.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους.

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού και μεγέθους πυρήνα προς καρπού, είναι πολύ μεγάλη.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

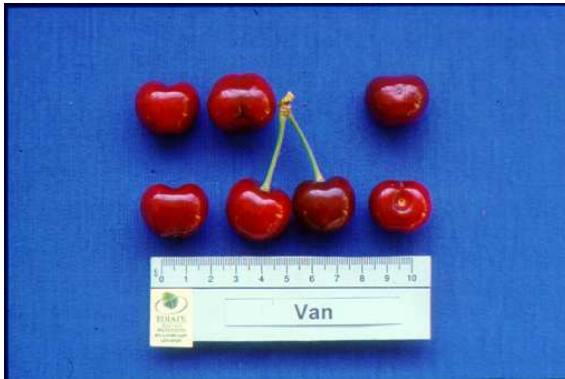
Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει πειράματα από το Ι.Φ.Δ.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως επικονιαστές οι ποικιλίες Sunburst, Lapins και Van.

Συμπεράσματα: Παραγωγική ποικιλία, με καλής ποιότητας καρπό και σταθερές αποδόσεις, αν και σε ορισμένες περιπτώσεις στη χώρα μας αναφέρεται ότι υστερεί σε αποδόσεις, πράγμα που πιστεύουμε ότι οφείλεται στην έλλειψη κατάλληλων επικονιαστών.

Τα πρώτα χρόνια της ανάπτυξης των δενδρυλλίων στον οπωρώνα, τα κατώτερα κυρίως φύλλα και τα εσωτερικά της κόμης, εμφανίζουν ποικιλοχρώσεις και αποχρωματισμούς, που ομοιάζουν με συμπτώματα προσβολών από ιώσεις. Είναι όμως χαρακτηριστικό της ποικιλίας και εξαφανίζεται με την πάροδο των ετών.

VAN

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται κυρίως για νωπή κατανάλωση. Έχει μεγάλη εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι σπορόφυτο ελεύθερης γονιμοποίησης της ποικιλίας Empress Engenie. Δημιουργήθηκε στον Πειραματικό Σταθμό του Dominion στο Summerland, British Columbia του Καναδά, το 1936. Επιλέγηκε το 1942 και διαδόθηκε το 1944. Το όνομά της το πήρε προς τιμήν του J.R. Van Haarlem, ερευνητή του Σταθμού Vineland, Ontario του Καναδά. Καλλιεργείται σε όλες τις χώρες και κατέχει την πρώτη θέση σε έκταση καλλιέργειας. Στη χώρα μας διαδόθηκε την τελευταία εικοσιπενταετία.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού προς ορθόκλαδου σχήματος, με μέτρια προς πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Παρουσιάζει μέση ευαισθησία στους παγετούς και αντέχει στις ασθένειες.

Δεν παρουσιάζει συμφωνία με το *P. mahaleb*.

Φύλλο: Ελλειπτικού έως ρομβοειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος και μέσο πάχος.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μεγάλος και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη, συνήθως δύο.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την *B. Burlat*.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής ως μηλοειδής, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου, μέσου μεγέθους. Για να διατηρείται το μέγεθος του καρπού σε ικανοποιητικά

επίπεδα, πρέπει να διατηρείται το δένδρο ζωνρό, με ειδικά κλαδεύματα και να μην υπερφορτώνεται.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου αιματώδους χρώματος, με γεύση γλυκιά, ευχάριστη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού σκούρο κόκκινο. Δε μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος, η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό, αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στις αρχές του Ιουνίου, έντεκα ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο. Αντέχει στις μεταφορές και το σχίσσιμο περισσότερο από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μικρού προς μέσου μεγέθους.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Bing, Lambert, B. Napoleon και Durone Nero I, από πειράματα του Ι.Φ.Δ.

Η βιβλιογραφία αναφέρει ως επικονιαστές και τις ποικιλίες B. Burlat, Rainier, B.S. Hardy Giant, Sue, Summit, Hedelfinger, B. Moreau, και Vittoria.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Van έχει πολλά καλά χαρακτηριστικά. Υψηλές αποδόσεις, καρπό τραγανό ικανοποιητικού μεγέθους, ανθεκτικό. Δένδρο όχι πολύ μεγάλο, που εγκλιματίζεται εύκολα. Υπερέχει από την Τραγανά Εδέσσης σε αποδόσεις, αλλά υστερεί σε τραγανότητα. Ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας, γιατί εκτός του ότι έχει πιο υψηλές αποδόσεις από την Τραγανά Εδέσσης, μπαίνει και νωρίτερα στην καρποφορία, σχηματίζει μικρότερο δένδρο και ωριμάζει νωρίτερα.

KORDIA

Συνώνυμα: Attika, Techlo, Techlo II, Teclovicka II.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι σπορόφυτο αγνώστων γονέων. Επιστημάνθηκε από το Research Institute for Fruit Growing and Breeding of Holonousy, στο Techlovice της ανατολικής Βοημίας της πρώην Τσεχοσλοβακίας και νυν Τσεχίας, το 1963. Το πρώτο της όνομα ήταν Teclovicka II. Καλλιεργείται στην κεντρική Ευρώπη. Τελευταία παρουσιάζει μεγάλη δυναμική φυτεύσεων και στη χώρα μας.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδου σχήματος, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή και πολύ ζωηρή στα νεαρά δένδρα.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Παρουσιάζει ευαισθησία στους ανοιξιότικους παγετούς.

Έχει πολύ καλή συμπεριφορά στα υποκείμενα της σειράς Gisela.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή.

Ο μίσχος είναι μέσου μήκους και πάχους.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι χαμηλή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μετρίου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει οκτώ ημέρες αργότερα από την B. Burlat, σχεδόν μαζί με την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Ι.Φ.Δ., είναι πολύ μικρά και ανέρχονται κατά μέσο όρο μόλις στο 8,5% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Ι.Φ.Δ. Στο σημείο που είναι εγκατεστημένη η ποικιλία, δεν υπάρχουν οψιμανθείς ποικιλίες και ίσως αυτό να δικαιολογεί τα χαμηλά ποσοστά καρπόδεσης.

Καρπός: Καρδιόσχημος, μεγάλου μεγέθους, χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, κόκκινου χρώματος, με ενδιάμεση προς γλυκιά γεύση και μέτρια προς καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς χαμηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Μένει μέτρια έως αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους έως μακρύς, η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου, 15 ημέρες μετά από την B. Burlat και έξι ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει μέτρια ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και σχετική ευαισθησία στο κυλινδροσπόριο (*Cylindrosporium pruni-cerasi*).

Εμφανίζει κατά καιρούς μικρό ποσοστό δίδυμων καρπών.

Πυρήνας: Σχήματος ωειδούς, μέσου μεγέθους.

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρίπτυχα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι μεγάλη και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού, μέση προς μικρή.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς ισχυρή.

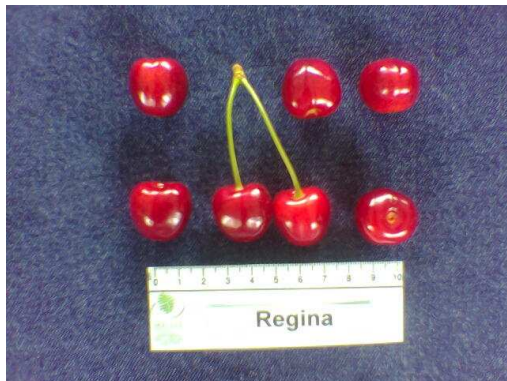
Επικονιαστές: Σχετικά πειράματα δεν έχουν γίνει στο Ι.Φ.Δ. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από τη Ferrovina, τη Regina και την Cristalina.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές της οι ποικιλίες Regina, Hedelfinger και Van.

Συμπεράσματα: Ποικιλία με μεγάλη εμπορική αξία, που παρουσιάζει μεγάλη δυναμική φυτεύσεων και στη χώρα μας. Συνδυάζεται πολύ καλά με τα υποκείμενα της σειράς Gisela, δίνει καλής ποιότητας καρπό, μεγάλου μεγέθους, που απορροφάται εύκολα από τις αγορές.

Προτείνεται για καλλιέργεια, αρκεί να συγκαλλιεργηθεί με οψιμανθείς ποικιλίες που αποδεδειγμένα την επικονιάζουν.

REGINA

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο προς μέτριο μέγεθος καρπού.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στη Γερμανία από το Jork Experiment Station, το 1957. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Schneiders Spate Knorpelkirsche x Rube. Καλλιεργείται στην Κεντρική Ευρώπη. Τελευταία παρουσιάζει δυναμική φυτεύσεων και στη χώρα μας.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη. Σχηματίζει πυραμιδοειδή κόμη από μόνο του, εάν δεν του γίνουν παρεμβάσεις διαμόρφωσης.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι μέτριας ζωηρότητας.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Έχει πολύ καλή συμφωνία με νάνα υποκείμενα.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή.

Ο μίσχος είναι βραχύς και παχύς.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι χαμηλή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρόωμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία με τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό έως ωσειδές.

Άνθος: Τα άνθη είναι πολύ παραγωγικά, φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου προς μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος των σημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει επτά ημέρες μετά την B. Burlat, μαζί με την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Ι.Φ.Δ., είναι μεγάλα και ανέρχονται στο 48,0% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Ι.Φ.Δ.

Καρπός: Καρδιόσχημος έως επιμήκης καρδιόσχημος, μεγάλου προς μέτριου μεγέθους, χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι ελαφρώς κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γλυκιά γεύση και μέτρια προς καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς χαμηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Μένει ελάχιστη ποσότητα σάρκας στον πυρήνα έως καθόλου. Πρόκειται για εκπύρηνη ποικιλία.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μακρύς έως μέσου μήκους, η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, 16 με 17 ημέρες μετά από την B. Burlat και τέσσερις με πέντε ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσμο και σχετική ευαισθησία στη μονιλία (*Monilinia laxa*).

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου προς μέσου μεγέθους.

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού και μεγέθους πυρήνα προς καρπού είναι μικρή.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι αδύνατη έως χαλαρή.

Επικονιαστές: Σχετικά πειράματα δεν έχουν γίνει στο Ι.Φ.Δ. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από τη Ferrovina, την Kordia, την Cristalina και την Τραγανά Εδέσσης.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές της οι ποικιλίες Kordia, Summit και Sam.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη ποικιλία όσον αφορά την εποχή ωρίμανσης του καρπού, την πολύ καλή συμφωνία της με νάνα υποκείμενα, την παραγωγικότητα και τον καλής ποιότητας καρπό της, που απορροφάται εύκολα από τις αγορές. Οι παραγωγικές δυνατότητές της ξεπερνούν αυτές που έδειξε στις συλλογές αξιολόγησης του Ι.Φ.Δ. Τελευταία παρουσιάζει μεγάλη δυναμική φυτεύσεων στη χώρα μας.

Προτείνεται για καλλιέργεια. Μπορεί να συγκαλλιεργηθεί με την Kordia, με την οποία αλληλεπικονιάζονται και έχουν διαδοχική ωρίμανση καρπού με διαφορά δύο ημερών περίπου.

GERMERSDORFER

Συνώνυμα: Germersdorfi, Germersvore.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Καταγωγή και εξάπλωση: Ουγγρική ποικιλία. Καλλιεργείται σε όλες τις χώρες της κεντρικής Ευρώπης με διάφορα ονόματα. Επίσης καλλιεργούνται πολλοί κλώνοι της ποικιλίας αυτής.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζυγηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Ο μίσχος έχει μεγάλο μήκος και μέσο πάχος.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια προς μεγάλη. Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μεγάλος και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πολύ όψιμη, ανθίζει δέκα ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδίοσχημος, χρώματος επιδερμίδας λαμπρού κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει πολύ μεγάλο μήκος και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή προς μέτρια.

Ωριμάζει στις αρχές του δεύτερου δεκαημέρου του Ιουνίου, στις συνθήκες του Ι.Φ.Δ., είκοσι ημέρες μετά από την B. Burlat και σχεδόν μαζί με την Τραγανά Εδέσσης. Από τη βιβλιογραφία αναφέρεται ότι στην Κεντρική Ευρώπη, ωριμάζει

τριάντα με τριανταπέντε ημέρες μετά από την B. Burlat και δέκα ημέρες μετά από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου προς μεγάλο μεγέθους.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Τραγανά Εδέσσης και Μπακιρτζίκια, από πειράματα του Ι.Φ.Δ. και Hedelfinger και Techlo 2, από τη βιβλιογραφία.

Συμπεράσματα: Η Germersdorfer είναι μια αξιόλογη ποικιλία, με μεγάλη ικανότητα προσαρμογής σε διάφορα εδαφοκλιματικά περιβάλλοντα, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού και πολύ καλές οργανοληπτικές ιδιότητες. Υστερεί σε αποδόσεις, οι οποίες όμως μπορούν να βελτιωθούν, εάν καλλιεργηθεί σε κατάλληλες συνθήκες.

Ενδείκνυται για καλλιέργεια στη χώρα μας και κυρίως σε ημιορεινές και ορεινές περιοχές, μαζί με την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει και ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον, λόγω του μεγάλου μεγέθους του καρπού και της ικανότητας προσαρμογής της και έχει συμπεριληφθεί στα προγράμματα βελτίωσης ποικιλιών, του Ινστιτούτου Φυλλοβόλων Δένδρων.

ΤΡΑΓΑΝΑ ΕΔΕΣΣΗΣ

Συνώνυμα: Εδέσσης, Τραγανά, Ρουπκόβου, Ρούπκα, Τσουβάλ.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και μετάπλαση. Έχει μεγάλη εμπορική αξία.

Καταγωγή και εξάπλωση: Η καλλιέργειά της ξεκίνησε από τα ορεινά της περιοχής Εδέσσης, από όπου θεωρείται και ότι κατάγεται. Καταλαμβάνει τη μεγαλύτερη έκταση στη χώρα μας.

Καλλιεργείται κυρίως στην περιοχή Εδέσσης και σ' όλη την έκταση των ανατολικών κλιτύων του Βερμίου, ενδιάσπαρτα δε σε όλη τη χώρα, με περισσότερη διάδοση στη Θεσσαλία.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Εισέρχεται σε παραγωγή από τον έβδομο κυρίως χρόνο, αλλά αργεί να μπει σε πλήρη απόδοση.

Είναι ανθεκτικό στους παγετούς και στις ασθένειες.

Παρουσιάζει μερική συμφωνία με το *P. mahaleb* και συνιστάται να εμβολιάζεται σε *P. avium*.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι μέση προς χαμηλή.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος και πάχος.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι μέση.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ρομβοειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει το δεύτερο δεκαήμερο του Απριλίου.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μεγάλου προς πολύ μεγάλου μεγέθους.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και σχηματίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση πλούσια. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού αιματώδες. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο έως μέσο μήκος, η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ μικρή που μειώνεται προοδευτικά με την πορεία της ωρίμανσης, με αποτέλεσμα στην πλήρη ωρίμανση να αποκόπτεται ο καρπός από τον ποδίσκο. Στο σημείο αποκοπής σχηματίζεται αφοριστικός ιστός, που προστατεύει τον καρπό από τη διείσδυση μυκητολογικών μολυσμάτων.

Ωριμάζει στις αρχές του δεύτερου δεκαημέρου του Ιουνίου.

Παρουσιάζει σχετική ευαισθησία στο σχίσιμο, όταν ο καιρός είναι βροχερός και ιδιαίτερα στο στάδιο της αλλαγής του κόκκινου χρώματος του καρπού.

Αντέχει στις μεταφορές, τη συντήρηση και τη μονίλια.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μικρού προς μέσου μεγέθους.

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή του σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι μεγάλη, ενώ η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού είναι μικρή προς μέση.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Μπακιρτζέικα, Germersdorfer, B. Napoleon, Lambert, Di Mauria, B. Reverchon, Corniola.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Τραγανά Εδέσσης, με τη ζωηρότητα του δένδρου, τις ικανοποιητικές αποδόσεις και προπαντός με την εξαιρετική ποιότητα καρπού σε γεύση, τραγανότητα και αντοχή, θεωρείται μια από τις καλύτερες ποικιλίες. Επιπλέον είναι εγκλιματισμένη στο ελληνικό περιβάλλον.

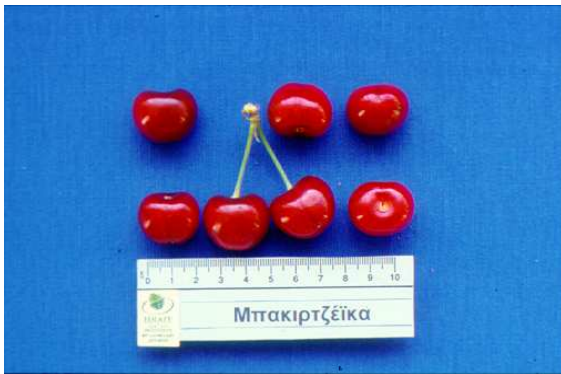
Το μειονέκτημά της είναι ότι σχηματίζει μεγάλου μεγέθους δένδρο, που δυσχεραίνει τη συγκομιδή και σχίζεται ο καρπός με τις βροχές.

Παλιότερα αποτελούσε τη ναυαρχίδα της ελληνικής κερασοκαλλιέργειας και ο καρπός της απολάμβανε υψηλές τιμές στην ελληνική και διεθνή αγορά. Τελευταία, λόγω του ότι νεώτερες ποικιλίες επιτυγχάνουν μεγαλύτερα μεγέθη καρπού, έχει μειωθεί η προτίμησή της από το καταναλωτικό κοινό και λόγω των δυσκολιών που παρουσιάζει η καλλιέργειά της, έχει υποχωρήσει η δυναμική φυτεύσεών της.

Παρόλα αυτά συνιστάται η διάδοσή της και μάλιστα σε περιοχές πρωιμότερες ή οψιμότερες από την περιοχή Εδέσσης, ώστε να διευρυνθεί ο χρόνος διαθέσεως του καρπού στην αγορά.

Συνιστάται η φύτευσή της να γίνεται σε υψόμετρα άνω των 300 μέτρων, όπου εμφανίζει τα καλύτερα χαρακτηριστικά. Μπορεί να καλλιεργηθεί και σε υψόμετρα άνω των 1000 μέτρων.

ΜΠΑΚΙΡΤΖΕΪΚΑ

Συνώνυμα: Όψιμο Τραγανό Εδέσσης - Άγρα, Άγρα, Πέλλα.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή Άγρα του Νομού Πέλλας, σε οπωρώνα του ιδιώτη Μπακιρτζή, από το Ι.Φ.Δ., το 1986. Επιλέχθηκε και αξιολογήθηκε σε συλλογές του Ι.Φ.Δ., το οποίο είχε επιφυλάξεις όσον αφορά τη διάδοσή της, λόγω της ξυνοπικρόγλυκης (πικάντικης) γεύσης του καρπού, που δεν προτιμάται στην ελληνική αγορά. Οι πρώτες εξαγωγές του καρπού, σε διάφορες χώρες της Ε.Ε., διαμόρφωσαν υψηλές τιμές και άρχισε η διάδοσή της στην περιοχή Εδέσσης, το 1990 και κατόπιν και σε άλλες περιοχές των Νομών Πέλλας και Ημαθίας.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους με οξύληκτη οδόντωση.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή.

Ο μίσχος έχει μεγάλο μήκος και πάχος.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι μέση προς υψηλή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μεγάλος προς μέτριος και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει μία μέρα νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος πεπλατυσμένος, χρώματος επιδερμίδας λαμπρού κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και αραιά και εμφανίζει μεγάλη σιλπνότητα, που έλκει τον αγοραστή. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, κόκκινου χρώματος με πλούσια, πικάντικη γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος, η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, λίγες ημέρες μετά την Τραγανά Εδέσσης. Η εποχή ωρίμανσής της παρουσιάζει μεγάλη διακύμανση, από έτος σε έτος και από περιοχή σε περιοχή.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου προς μικρού μεγέθους.

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι πολύ μεγάλη, ενώ η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού είναι υψηλή προς μέση.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Τραγανά Εδέσσης, Germersdorfer, B. Napoleon.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη εμπορική ποικιλία, που άρχισε να διαδίδεται σε διάφορες περιοχές της χώρας μας.

Ο καρπός της προορίζεται για εξαγωγή, με επιφυλάξεις όσον αφορά την εγχώρια αγορά, λόγω της πικάντικης γεύσης του.

Κατάλληλη για ορεινές περιοχές και ως επικονιαστής της Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον λόγω της εποχής ωρίμανσης, της αντοχής του καρπού στο σχίσσιμο, του μεγέθους αυτού, της εξαιρετικής εμφάνισής του και της παραγωγικότητας των δένδρων. Έχει συμπεριληφθεί στα προγράμματα βελτίωσης ποικιλιών του Ι.Φ.Δ. Πολλαπλασιαστικό υλικό διατίθεται από το Ινστιτούτο Φυλλοβόλων Δένδρων και τις εμπορικές φυτείες, όπου καλλιεργείται.